

Metoda pretului mediu ponderat

Din cele doua metode de calcul al pretului mediu ponderat (periodic sau dupa fiecare receptie) **WinMENTOR**-ul foloseste metoda pretului mediu ponderat periodic reevaluand pretul de inregistrare al articolelor, utilizat la descarcarea de gestiune in tranzactiile din cursul lunii, in timpul refacerii de stocuri solduri.

In cadrul acestei variante exista 2 modalitati istorice de lucru in program, stabilite printr-o constanta (Constante generale>Constante de functionare>Contabile):

- **PMP pentru fiecare pereche gestiune-tip contabil** - prima metoda implementata (nu recomandam folosirea ei)
- **PMP la nivel de firma (indiferent de gestiune si tip contabil)** - ultima metoda implementata.

Indiferent de modul de lucru ales, metoda gestiune PMP are dezavantajele ei si impune restrictii in modul de operare.

O prima restrictie priveste utilizarea satelitilor. Nu se poate folosi metoda pretului mediu ponderat pe o firma care are sateliti.

O alta restrictie ar fi aceea ca nu este permis transferul dintr-un tip contabil PMP intr-un alt tip contabil FIFO, LIFO sau IDS deoarece intrarea la destinatie se va face la pretul din momentul transferului in timp ce inregistrările contabile de transfer se vor efectua la ultimul pret mediu al lunii (restrictia este logica de altfel deoarece pe platforma unei firme nu se poate folosi decat o singura metoda de gestiune conform legislatiei contabile in vigoare).

Se admit dar creaza incoerente/incosecvente transferurile dintr-un tip contabil in alt tip contabil.

In varianta **PMP la nivel de gestiune si tip contabil** nu sunt admise transferuri intre tipuri contabile PMP, aceasta varianta functionand bine numai daca stocul ramane pana la iesire in gestiunea in care a fost receptionat. Eventualele transferuri trebuie sa se faca prin diminuari si mariri de stoc.

Iata un exemplu al efectului negativ al folosirii transferului:

1. Receptie in gestiunea G1 articol PMP A1 cu pret = 1000; $PMP(G1) = 1000$.
2. Transfer A1 in G2; pe document se memoreaza pret de transfer 1000, deci intrarea in G2 se face la 1000; de retinut ca iesirea din G1 se va recalcula la sfarsit de luna nemodificandu-se documentul inregistrat;
3. Receptie noua in gestiunea G1 articol PMP cu pret = 2000; $PMP(G1)$ devine:
 $(1000 + 2000) / (1 + 1) = 1500$;
4. Consum din G1 al articolului A1/1buc la PMP 1500.
 $301 = 601$ cu 1500;
5. Consum din G2 al articolului A1/1buc la PMP 1000
 $301 = 601$ cu 1000;

Daca nu s-ar fi efectuat transfer, ambele consumuri s-ar fi executat din G1 iar la sfarsit de luna consumul total ar fi fost: $301 = 601$ cu $1500 \times 2 = 3000$. Dar in acest caz consumul se face din G1 $301 = 601$ cu 1500 si din G2 $301 = 601$ cu 1000 total = 2500 => diferente de 500 lei necontabilizati care au ca efect cresterea profitului.

Efectul transferului ar fi faptul ca pe intrari, respectiv pe debit, balanta contabila nu ar corespunde cu balanta stocurilor, corespondenta ce reprezinta una din cheile de verificare

pentru corectitudinea bazei de date.

În varianta **PMP la nivel de firma** problema transferului dintr-o gestiune în alta a fost rezolvată dar apar situații ciudate în cazul transferurilor dintr-un tip contabil în altul pe parcursul lunii. Iată un exemplu:

1. Intrare în G1 pe 301 la 1000 lei
2. Transfer în G2 ca marfa pe 371;
3. Intrare în G2 pe 301 la 2000 lei;
4. Transfer în G2 din 301 în 371 ca marfa;
5. Intrare direct în G2 pe 371 la 3000 lei;

PMP la nivel de firma este 2000 adică $(1000+2000+3000)/(1+1+1)$ iar înregistrările contabile aferente vor fi:

1. 301=401 cu 1000 (pret achiziție)
2. 371=301 cu 2000 (pret mediu)
3. 301=401 cu 2000 (pret achiziție)
4. 371=301 cu 2000 (pret mediu)
5. 371=401 cu 3000 (pret achiziție)

Deci în 301 au intrat 2 bucati (1. + 3.), au ieșit 2 bucati (2. + 4.) dar rămâne sold creditor :

$Sold\ 301 = 301Debit - 301Credit = [(1000\ de\ la\ 1) + (2000\ de\ la\ 3)] - [(2000\ de\ la\ 2) + (2000\ de\ la\ 4)] = 3000 - 4000 = -1000\ !!!$

$Sold\ 371 = 371Debit - 371Credit = [(2000\ de\ la\ 2) + (2000\ de\ la\ 4) + (3000\ de\ la\ 5)] - [nu\ exista\ iesiri] = 7000\ !!!$

Valoarea stocului pentru articolul respectiv la pret mediu este 3 bucati * 2000 (PMP) = 6000 și este egal cu totalul soldurilor pe conturi: Sold 301 + Sold 371 = -1000 + 7000 = 6000. Deci în această variantă de lucru există egalitate între balanța contabilă și balanța stocurilor, dar pe total nu și pe fiecare cont în parte.

Correspondența pe conturi între cele două liste nu se poate verifica.

O altă problemă se manifestă la editarea balanței stocurilor din două luni consecutive.

Folosind exemplul de mai sus, Soldul final 371 în balanța stocurilor a fost în luna n 7000 dar în luna n+1 Soldul inițial 371 în aceeași listă va fi 6000 adică 3 bucati * 2000 (PMP-ul lunii n).

Un inconvenient al metodei în sine este faptul că nu se păstrează pretul de achiziție al momentului decât pe documentele de intrare, respectiv listele în care se centralizează aceste documente. Într-o fișă de magazie pe sau o listă de stocuri la moment nu se va putea vedea pretul de achiziție, ci doar pretul mediu de înregistrare în stoc.

Lista dezavantajelor acestei metode poate continua ele fiind puse în evidență și de documentația de specialitate când analizează valoarea stocurilor calculată pe o piață inflationistă, evaluarea la PMP fiind mai mică decât cea din metoda FIFO.

Avantajul fiind doar un fișier de stocuri mai mic, detaliu nesemnificativ la costurile de azi ale tehnicii de calcul, necesitatea utilizării acestei metode de gestiune nu apare imperios necesară nici din acest motiv.

Acestea ar fi principalele aspecte ale metodei de gestiune PMP.